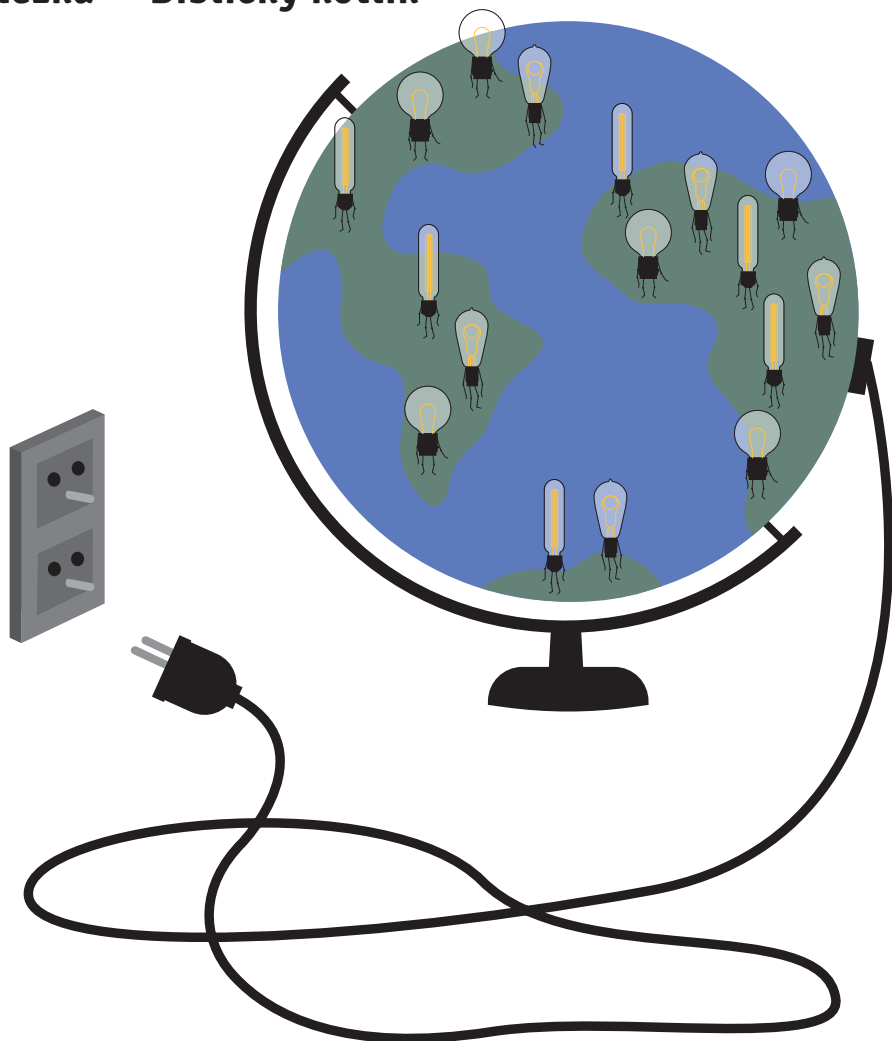

DORO ŠŤÁK ^{1/2}

Stezka – Biblický kotlík

Obsah

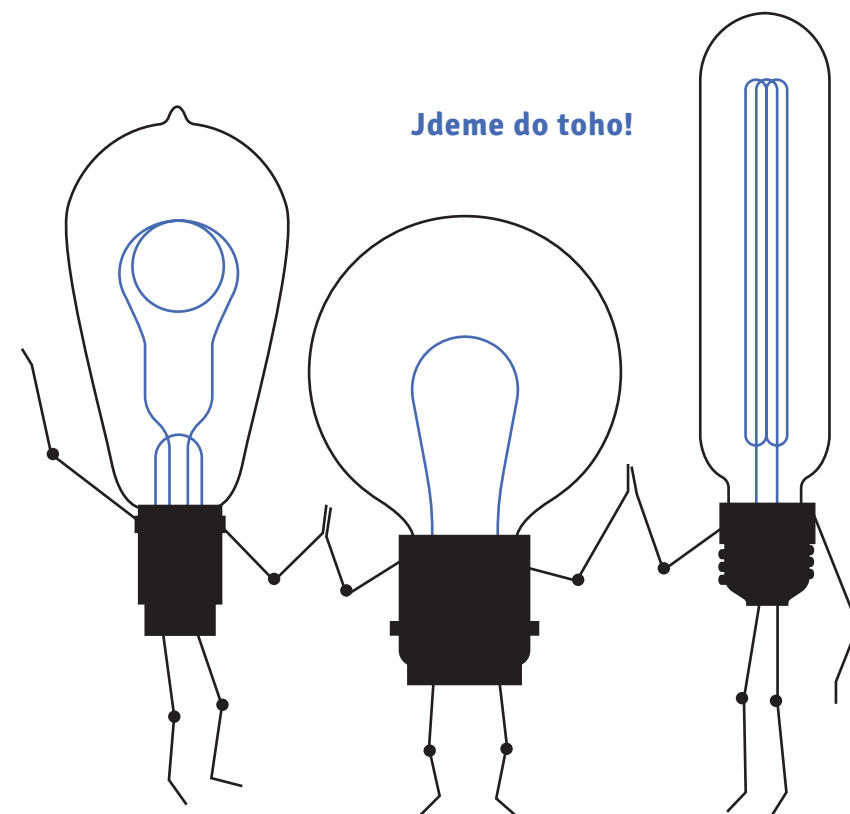
- 3 Úvod
- 4 Hledání v Bibli
- 5 Verše zpaměti
- 7 Církevní dějiny
- 12 Modlitba Páně
- 18 Vyznání víry

Přehled stanovišť

Kolo	Region a finále
Bible – Skutky	5
Biblický kotlík	5
Příroda	3
Workout	2
Šifry	2
První pomoc	1
Osobní rozvoj	2
Celkem	20

Ahoj kamaráde,

otevřel jsi průvodce Biblické stezky po stanovištích zaměřených na Bibli. V biblickém kotlíku budeš hledat v knize knih, učit se něco málo zpaměti a promýšlet snad nejnámější modlitbu v křesťanském světě.

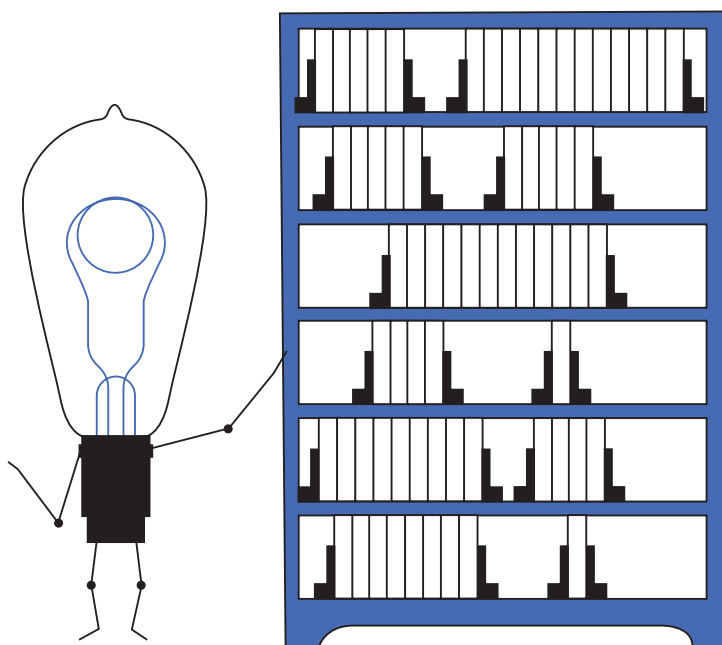
Kde si myslíš, že je hodně učení, rozložte síly v hlidce. V závodě můžete spolupracovat. Každý se nemusí učit všechno.

Čtecí plán ke knize Skutků najdeš v samostatném souboru na webu pod názvem „Kreativní čtecí plán, Skutky, 2023.pdf“. Prozradíme, že se čte výběr kapitol, nikoliv celá kniha.

Hledání v Bibli

Najít něco v Bibli je snadnější, než hledat jehlu v kupce sena. Bible je taková knihovna. Ta má dvě části, Starý a Nový zákon. Starý zákon je tvořen 39 knihami. Nový zákon má 27 knih. Každá kniha má své jméno. Knihu najdeš podle obsahu. Text každé knihy je rozčleněn na kapitoly a kapitoly na verše.

Nebylo tomu tak vždy. Bible, která byla rozdělena do kapitol a veršů, tak jak ji známe dnes, se na veřejnosti objevila poprvé v Ženevě roku 1560. (zdroj: www.bibleinfo.com)

Hledání v papírové Bibli je pohodové stanoviště.

Zkus najít do 30 vteřin:

Jan 3,16; Koloským 3,16;
Židům 3,16; Ezdráš 10,1;
1. Samuelova 2,1.

Další odkazy do Bible si zvol sám nebo požádej kamaráda.

A aby to nebylo pořád to samé, zkus najít známý biblický příběh:

1. Apoštol Petr káže poprvé a veřejně (vznik církve)
2. Saul se setkává s Ježíšem
3. Noe a potopa světa
4. Mojžíš předává vedoucí roli Jozuovi

Verše z paměti

„Paměť je tak krátká a život tak dlouhý,“ řekl údajně francouzský spisovatel Honoré De Balzac (1799–1850). A právě proto, že je život tak dlouhý, vyplatí se trénovat paměť. Člověk s dobrou pamětí bývá aktivnější a samostatnější.

„A co vaše paměť, zlepšuje se?“ ptá se lékař pacienta při kontrole. „Zlepšuje, zlepšuje – a kdo jste, že vás to tak zajímá?“

Čtení a učení Bible není zbytečné. Boží slovo ti třeba pomůže se dobře rozhodnout nebo zastávat správný názor.

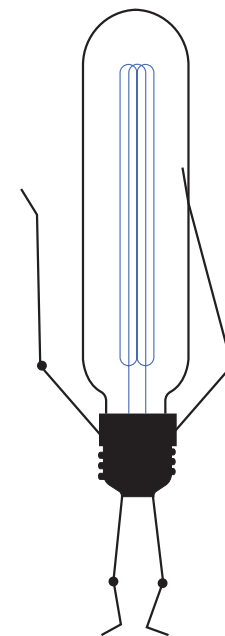
Trénuj paměť tím, že se naučíš z paměti minimálně jeden verš. Každý verš ti přinese dva body. Maximální počet bodů za stanoviště je 10. Pokud budete jako hlídka usilovat o plný počet bodů, domluvte se, kdo se naučí jaké verše z nabídky na druhé straně. Použijte jeden z doporučených překladů Bible (B21, ČEP, ČSP).

Tipy povzbuzující paměť

- 1 Zkus si třeba k verši nakreslit nějaký obrázek nebo piktogram (např. Štít se sovou).
- 2 Můžeš si najít písničku o klíčových slovech verše (např. Moudrost mi, Pane, dávej).

Pomůžou ti třeba tyto otázky:

- 1 Jaké je téma verše?
Je o moudrosti.
- 2 Kde verš najdu?
V knize Přísloví, v kapitole 4, verš 6
- 3 Z jakého důvodu nemám opouštět moudrost?
- 4 Zjisti u rodiče/vedoucího, jak mu pomohla moudrá rada kamaráda nebo verš s Bible.

Moudrost – Přísloví 4,6

Neopouštěj moudrost – bude tě chránit, miluj ji – bude o tebe pečovat.

Seznam veršů

Příslaví 4,6

Neopouštěj moudrost – bude tě chránit,
miluj ji – bude o tebe pečovat.

Jan 14,13

O cokoli poprosíte v mém jménu, to udělám,
aby byl Otec oslaven v Synu.

Jan 11,25

„Já jsem vzkříšení i život,“ řekl jí Ježíš.
„Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít.“

Efeským 4,26–27

„Hněváte-li se, nehřešte,“ zkrotte svůj hněv,
než slunce zapadne. Nedávejte místo ďáblu.

Efeským 4,32

Bud'te k sobě navzájem laskaví a milosrdní.
Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu
odpustil vám.

Efeským 5,1–2

Jakožto milované děti se řiďte Božím příkladem
a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás
a vydal sám sebe za nás jako dar a oběť
příjemně vonící Bohu.

1. Petr 3,15

Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a bud'te
připraveni podat odpověď každému,
kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje.

1. Letopisů 16,11

Po Hospodinu se ptejte, po jeho síle, jeho tvář
vždycky hledejte.

Genesis 1,3–5

Bůh řekl: „Ať je světlo!“ – a bylo světlo.
Bůh viděl, že světlo je dobré,
a Bůh oddělil světlo od tmy.
Bůh nazval světlo „den“ a tmu nazval „noc“.
Byl večer a bylo ráno, den první.

1. Korintským 13,4–7

Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska
se nevychloubá ani nepovyšuje; není hrubá,
nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá
křivdy, není škodolibá, ale raduje se z pravdy;
všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá,
všechno vydrží.

Církevní dějiny letem světem

**Čeká tě dvoutisíciletá církevní historie
letem světem. Pouze 1 400 slov.**

Počátek církve v 1. století

Příběh církve začíná kolem roku 33 n. l. na
letnice, kdy z nebe přišel Rádce, Duch svatý.
To zapsal první církevní historik Lukáš do knihy
Skutků apoštolských. Ve Skutcích je zachyceno
zhruba prvních třicet let církve.

Doba zmatku, prudkého růstu a pronásledování 2.–3. století

Na konci 1. století postupně zemřeli apoštolové.
Najednou už nebyl nikdo, kdo by zažil Ježíše
na vlastní oči. V církvi nastal zmatek.

Po církvi kolovaly nejen dobré, ale také
různé nepravdivé spisy i falešní učitelé.
Přesto **počet křesťanů rostl**. Během druhého
století se církev rozšířila po celé římské říši
i za její hranice. Ke zmatkům se připojilo
pronásledování. Nejdříve ze strany Židů,
potom i ze strany římské říše. O křesťanech
kolovaly různé podivné příběhy o tom, že jedí
lidské maso, uctívají oslí hlavu a podobně.
Vlny pronásledování vrcholily ve 3. století.
Ale Pán Bůh si používal mnohé moudré
osobnosti k tomu, aby ukazovaly správný směr
a dokázaly statečně obhajovat křesťanskou víru.

Pro zajímavost si tróufáme připomenout
statečného a moudrého mučedníka Justina
(† 165). A nelze nezpomenout na mnohem
později žijícího Augustina († 430), jehož knihy
se dodnes vydávají a čtou. Ve 2. století se rovněž
zformovalo **Apoštolské vyznání víry**, jeho
úplná a konečná formulace byla sepsána
až v 9. století. Ustálil se i soubor zhruba
27 knih Nového zákona, který se od roku
367 n. l. už vůbec nezměnil.

Čtete v nich o šíření
evangelia, nejdříve
mezi Židy a později,
k překvapení apoštolů,
i mezi pohany.
Apoštolem pohanů
se stal Pavel. Ze
Skutků a z evangelii
se dozvídáme něco
o tom, jak církev
fungovala – zakládají
se sbory, které mají
v čele takzvané
starší (biskupy).
Po sborech kolují
napsaná evangelia
(třeba Markovo),
dopisy apoštolů
(čti 2Pt 3,16), sbory
jsou navštěvovány
učedníky a jejich
následovníky.

Přelomem v církvi byl rok **313 n. l.**, kdy slavný a prokřesťanský císař Konstantin († 337 n. l.) vyhlásil **tole- ranční úmluvu**, což byl důležitý do- kument, který postavil křesťanství na stejnou úroveň všem ostatním náboženstvím ve světě. To zna- menalo obrovskou změnu. Císař také zavedl částečný nedělní klid a nechal stavět chrámy. Od dob cí- saře Theodosia se už stala křesťan- ská víra povinnou (380 n. l.). Toto rozhodnutí bylo učiněno hlavně proto, aby se sjednotila císařova říše. Chyba byla ale v tom, že být křesťanem začalo být výhodné. **Církev se stala nástrojem politiky.** Papežové a biskupové se snaží získat moc pro sebe.

Potemnělá první část středověku 4.–10. století

V církvi se vedou spory. Ten největ- ší byl o postavu Ježíše Krista. Byl to člověk nebo to byl Bůh? A když máme svatou Trojici, tak jsou bohové vlastně tři? Nebo je jen jeden? Není na to vůbec jednodu- ché odpovědět a není divu, že se z toho vyklubalo spoustu neshod a problémů.

Obyčejní lidé z církve odchází, ztrá- cí víru a uchylují se k povídkám. Více věří v moc obřadů a rituály než v samotného Ježíše. Lidé věřili, že kosti jsou svaté a že je dobré mít na stěně obraz některého z učedníků či Panny Marie. Kázání už moc lidí nezajímalo, a tak bylo vytlačeno na okraj. I přes to všechno ale církev rostla.

Důležitý člověk, který se podílel na „stavbě“ církve, byl třeba irský **Bonifác** († 754) a důležité je i při- pomenout působení **Konstantina a Metoděje** (9. století) na Moravě a později jejich žáků na celém slo- vanském východě Evropy. S církví se šířila vzdělanost obyvatelstva i schopnost rozlišování mezi dobrým a zlým. Roku **1054** dochází k rozděle- ní církve na dva proudy. Na východní pravoslavnou a západní římskokato- lickou církev.

Vlna duchovního oživení od 10. století

Moc církve Kristovy však není z lidí, ale z Ducha svatého. V době výše zmíněného úpadku vzrůstala mezi chudými lidmi touha po Božím slově a po opravdovém duchovním životě. Vznikají proto různé řády (řehole) jako například řád sv. Benedikta s heslem „Modli se a pracuj“ (Ora et labora). Tento řád měl velký a kladný vliv na celou Evropu. Dále připome- neme slavného svatého Františka z Assisi († 1226), který se rozhodl pro následování Krista skrze chu- dý a jednoduchý život. Dodnes má mnoho následovníků – františkány, kapucíny, minority a další.

Dalším hezkým příkladem vážné- ho následování Krista byl Francouz a kupec Petr Valdes († okolo 1218), který prodal svůj majetek a za utr- žené peníze koupil svitky s evangelií a začal podle nich žít a kázat. Stal se tak „kacířem“. Byl předchůdcem pozdějších reformátorů. V našich zemích můžeme připomenout zbož-

ného krále Karla IV. († 1378), který toužil po očistění církve. Spolu s ním toužili po obnově i další lidé, třeba náš mučedník a „kacíř“ Mistr Jan Hus († 1415). Mezi lidmi bylo zaseto semeno Božího slova. S touhou po obnově paradoxně souvisely i křížové výpravy (1095–1272) za osvobozením Svaté země s Jeruzalémem. Mno- ho představitelů církve bylo totiž přesvědčeno o tom, že se Bůh hněvá proto, že země narození Krista je pod vládou pohanů.

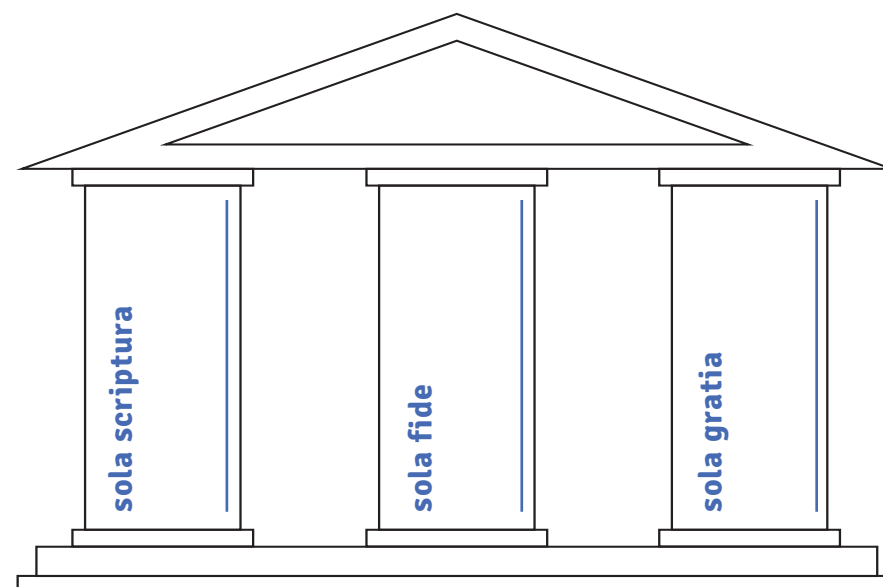
Reformace a reforma

Z touhy po proměně církve postup- ně vznikaly první evangelické – pro- testantské církve. V Čechách vznikla roku 1458, v předstihu před Evropou, Jednota bratrská sdružující tiché, ale silné následovníky Kristovy. V Evropě vznikly další velké větve protestant-

ské církve. V Německu pod vedením a vlivem Martina Luthera († 1546) evangelické církve. A ve Švýcarsku pod vedením Jana Kalvína († 1584) ještě přísnější reformované církve. Obě větve protestantských církví do- dnes najdeš po celém světě. Základ- ními pilíři protestantských církví se staly tyto myšlenky:

Návrat k **Písmu** jako jedinému pravi- dlu života (tzv. sola scriptura – pouze Písmem). Znovuobjevení prosté **víry** v Pána Ježíše Krista, skrze něhož má člověk přístup k Bohu (tzv. sola fide – pouze vírou).

Zdůraznění Boží **milosti**, kterou jsme zachráněni od Božího hněvu. Nepomůže nám, když se budeme snažit nebo když budeme hodně přispívat třeba na charitu (tzv. sola gratia – pouze milostí).

Doba větvení evangelíků a náboženského dělení území 14.– 19. století

Jednotliví evropští vládci zavedli na svých panstvích takové náboženství, kterému sami věřili. Proto se například české země staly povinně katolickými. V Evropě nastala nechvalně známá doba válek křesťanů proti křesťanům. Třicetiletá válka (1618–1648) s bitvou na Bílé hoře (1620) je toho příkladem. Přes krutý tlak zůstalo v našich zemích mnoho tajných evangelíků, jejichž potomky jsme i my. Ale církev, i ta zreformovaná, má stále tendenci k úpadku.

Právě proto vznikaly i uvnitř protestantských církví obnovné probuzenecké proudy – nejznámější jsou **puritáni** (což znamená ryzí) v Anglii (16. století) a **pietisté** (což znamená vnitřně zbožní) v Německu (17. století), kteří silně ovlivnili i naše kraje (Český Těšín!).

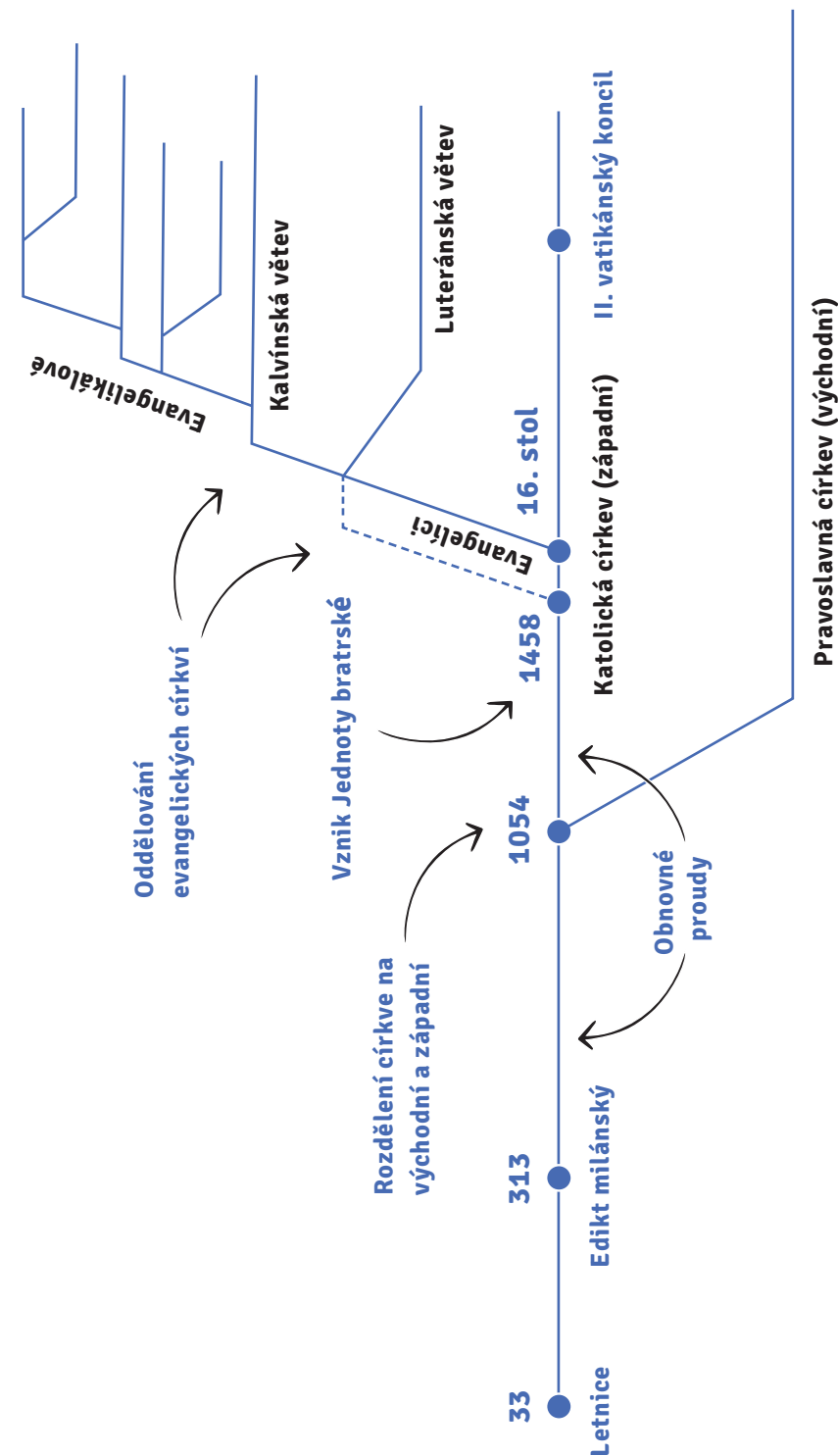
Tyto nadšence tehdejší církev nechápala a dost často docházelo k nedorozuměním. Proto mnoho evangelických skupin utíkalo ze svých zemí, někdy až za moře. Tak vznikaly další nové a nové větve a větvíčky protestantské části církve. Na scéně se objevují tzv. probuzenecké církve, které říkají, že je moc důležité následovat Pána Ježíše. Mezi tyto církve patří například i naše Církev bratrská (založena 1880 pod jménem Svobodná reformovaná). Dnes se tento proud nazývá evangelikální.

V dalších vlnách se objevila nová obnovná hnutí. Nelze nezmínit letniční církve. Za několik let od svého vzniku v roce 1900 pronikly do celého světa. Ti k výdobytku reformace a probuzenectví přidaly důraz na moc Ducha svatého, proto název letniční – letnice – seslání Ducha svatého.

Současnost 20.– 21. století

Duch Boží vane dál. Obnovné proudy a hnutí vznikly i uvnitř katolické církve. Nepřátelství mezi katolíky a evangelíky se zklidňuje. Mezi církvemi začala doba spolupráce – tzv. ekumenické hnutí. Jako by košatý strom církve objevil, že má jeden kmen. Třetí větev stromu církve – pravoslavná církev, která se oddělila v roce 1054 – velkými reformami neprošla. Zakládá si právě na tom, že je po staletí stejná.

V současnosti docházíme do doby, kdy je evangelium hlásáno po celém světě. Bible jsou tištěny ve velkém množství, televizní kanály předávají zvěst o dobrém Bohu milujícím člověka velkou láskou, která položila svůj život za člověka. Možná se naplňují slova Pána Ježíše: Toto evangelium o Království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům. A potom přijde konec. Tím také jednou skončí příběh církve Kristovy.

Modlitba Páně

Tuto modlitbu naučil Ježíš své nejbližší. Sami ho o to požádali. Zřejmě chtěli umět mluvit s Bohem tak jako on. S Bohem můžeš mluvit tak, jak ti jazyk narostl. Modlitba Páně je zajímavá svým významem i jednotícím prvkem křesťanů.

Ježíšova modlitba má dvě části a shrnuje hodně věcí. Když se ji člověk učí, měl by tušit, o co jde.

Prosby za Boží věci

Otče náš, který jsi v nebesích,
posvěť se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá jako v nebi,
tak i na zemi.

Prosby za potřeby lidí

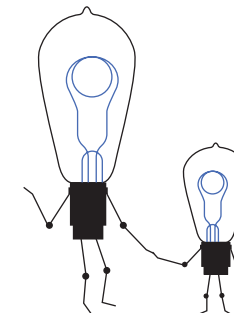
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc
i sláva na věky. Amen

V závodě na stanovišti pak každý člen hlídky řekne jednu větu. První „Otče náš...“, druhý „Chléb...“ a třetí člen „A neuveď...“. Všichni dohromady řeknou „Neboť...“. Dvoučlenné hlídky si to rozdělí půl na půl. Pokud znáš modlitbu v jiné verzi, nemusíš se učit novou. Rozhodčí ti drobné odlišnosti promine.

Co asi tak může znamenat tato nejznámější modlitba?

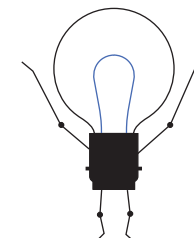
Otče náš, který jsi v nebesích,

Bohu můžeme říkat Otče jen díky víře v Ježíše. Slovem Abba, kterým modlitba začíná v aramejštině, běžně děti Ježíšovy doby oslovovaly své tatínky. Vyjadřuje lásku mezi dítětem a rodičem. Slovem „náš“ vtahujeme do svého života s Bohem druhé lidi, je to náš, tedy můj a tvůj tatínek.

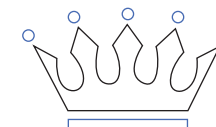
posvěť se jméno tvé,

Žádáme Boha o to, aby jednal v našem životě, abychom jeho jméno dělali čest, nekazili mu pověst, neušpinili jeho jméno.

přijď království tvé,

Boží království je hlavní motiv Ježíšova kázání, jako bychom říkali: Přijď, Pane Ježíši. Jeho království se přiblížilo, člověk do něj může vstoupit tady na zemi, ale celé ho poznáme až po Ježíšově druhém příchodu.

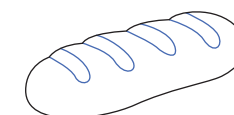
buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

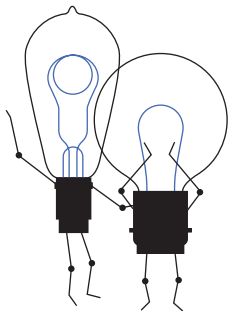
V nebi velí Bůh, na zemi rozhoduje člověk svobodně. Člověk si v modlitbě přeje, aby to na zemi šlo tak jako v nebi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

Můžeš myslet na chleba s marmeládou, Boží slovo nebo chléb večere Páně. vezdejší se nedá přesně přeložit. Může se jednat o každodenní (denní příděl pro vojáka), překlad řeckého slova „epiousios“ by asi zněl „pro příští den“. Prosím tedy o chléb pro zítřek.

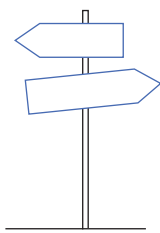

**a odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.**

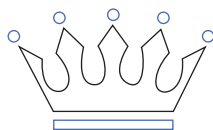
U této prosby je podmínka: Bůh mi odpustí, když já odpustím člověku. Ve stejném duchu mluví Ježíš: „Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“ (Matouš 6, 14n)

**A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.**

Pokušení je jako křižovatka, na které se chystáme odbočit na dobrou nebo špatnou stranu. Vlastní žádostivost nás vede k pokušení. Říká se „příležitost dělá zloděje“. Jsou situace, ve kterých nás Bůh zkouší, aby se osvědčila naše láska a víra. Cílem je ale vítězství nad hříchem, ďáblem.

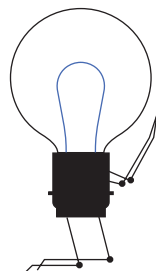
**Neboť tvé jest království
i moc i sláva na věky.**

Závěr modlitby podtrhuje fakt, že celou dobu záleží na Bohu. V první části prosíme třeba za to, aby jeho království přišlo. V druhé části žádáme o odpuštění atd. Vše se stane, jak chce Bůh. On sklídí všechnu slávu.

Amen

V původním jazyce, v hebrejštině, znamená „jistě“ nebo „být pevný, stálý, důvěryhodný“. Ježíš říkal amen dvakrát na začátku své řeči. Byla z toho cítit jeho velká autorita. Apoštol Pavel používal slovo na konci některých svých textů. Běžně se používá na konci modliteb.

Úkol: Doplně slova, která chybí v modlitbě.

Otče ____, který jsi
v _____,
posvěť se _____ tvé,
přijď _____ tvé,
buď _____ tvá jako v nebi,
tak i na _____.

_____ náš vezdejší dej nám _____
a _____ nám naše viny, jako i _____
odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v _____, ale
zbav nás od zlého. Neboť tvé jest
království i moc i sláva _____

Modlitba Páně jinak

**Otče náš, který
jsi v nebesích,**

Jak oslovuji Boha?

.....
.....

**posvěť se
jméno tvé,**

Co je pěkné na mém životě,
že to dělá Bohu čest?

.....
.....

**přijď
království tvé,**

Jaký Ježíšův příběh
mě inspiruje k dobrému
chování?

.....
.....

**buď vůle tvá
jako v nebi,
tak i na zemi.**

Kde ve svém životě by
sis přál, aby to „šlapalo“
podle Boha?

.....
.....

**Chléb náš vezdejší
dej nám dnes**

Co mi to připomíná?

.....
.....

**a odpusť nám
naše viny,
jako i my
odpouštíme
našim viníkům.**

Jak to souvisí
s mým životem?

.....
.....

**A neuved' nás
v pokušení,
ale zbav nás
od zlého.**

Kdyby se mi to
stalo, tak bych...

.....
.....

**Neboť tvé je
království i moc
i sláva na věky.**

Komu patří a komu
nepatří království
a všechno ostatní?

.....
.....

**Otče náš,
který jsi v nebesích,
posvět se jméno tvé,
přijď království tvé,
bud' vůle tvá
jako v nebi, tak i na zemi.**

**Chléb náš vezdejší
dej nám dnes
a odpust' nám naše viny,
jako i my odpouštíme,
našim viníkům.**

**A neved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království
i moc i sláva na věky.**

Amen

**Modlitba Páně s tvým komentářem:
Napiš si, co tě k modlitbě napadá.**

Vyznání víry

Čemu věříš ty? A jak bys to vyjádřil slovy? Křesťané věří tomu, co formulovali kdysi dávno v tzv. Apoštolském vyznání víry. Sepsali to, aby bylo jasné, co je pravda a co je výmysl dezinformátorů tehdejší doby. Ve vyznání se stručně vyjadřuje to nejdůležitější z Bible. Jde o to, aby člověk dokázal popsat, čemu věří.

Jak to bude v závodě? Na stanovišti bude mít hlídka za úkol poskládat Apoštolské vyznání víry ve správném pořadí.

Vyznání (originál)

Věřím v Boha, Otce Všemohoucího,
Stvořitele nebes i země;
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného,
Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie panny,
trpěl pod Pontským Pilátem,

byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí na pravici Boha,
Otce všemohoucího,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
svatých obcování,
(společenství svatých)
hříchů odpuštění,
těla z mrtvých vzkříšení
a život věčný.

Amen

Přemýšlej nad vyznáním

- 1 Vyhledej v Bibli příběhy dosvědčující Boží moc (např. Ex 14).
- 2 Přečti si příběh o stvoření (např. Genesis 1).
- 3 Co se píše ve Filipským 2,11?
- 4 Jak se pozná, že je Ježíš něčí Pán?
- 5 Převyprávěj příběh o Ježíšově narození (např. Matouš 1,18–24).
- 6 Jaké trápení potkalo Ježíše za Pilátovy vlády (Matouš 27,11–26)?

- 1 Kdo ukřižoval Ježíše?
a) Židé, b) Pilát, c) Bůh, d) lidé
(Proč můžou být všechny odpovědi správné?)
- 2 Kam Ježíš opravdu sestoupil?
Čti více na gotquestions.org.

- 1 Co dělá Duch svatý?
- 2 Kdo tvoří církev?
- 3 Co se stane, když vyznáš hříchy?
- 4 Co znamená pro člověka vzkříšení?

Přepiš správně popletený text Vyznání víry

Věřím v Boha, Otce Všehoschopného,
Stavitele nočních hvězd i planet;
i v Ježíše Krista, jedináčka,
Pána našeho,
jenž byl vyslán Duchem svatým,
narodil se Marii a Josefovi,
Pilát a jeho vojáci ho šikanovali,

byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do Ráje, země mrtvých,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa až později,
jako pravá ruka sedí vedle
všemocného Boha,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
církev všech věřících,
kteří tvoří jedno společenství,
hříchů odpuštění,
těla z mrtvých vzkříšení
a dlouhý život.
Kámen

Biblická stezka

Dorostová unie, z. s.

DOROSTOVÁ UNIE
& DOROSTOVÝ ODBOR
CÍRKVE BRATRSKÉ

Dorostová unie je servisní organizace
Církve bratrské pro práci s dětmi 6–15 let.

Copyright 1997–2023

Text: Jáchym Pospíšil, Jirka Pospíšil, Klára Hurtová, Josef Kostelecký
Grafická úprava, ilustrace a sazba: Ráchel Trojanová
Jazyková korektura: Anna Lauková

QR Platba

Líbí se ti Dorošťák?
Podpoř tvorbu dalších materiálů
pro děti a vedoucí v Dorostové unii.

